

Bruksela, 9 stycznia 2024 r.
(OR. en)

5111/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0001(NLE)

CORDROGUE 1
SAN 8
RELEX 10

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	9 stycznia 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 2 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątego siódmego posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 2 final.

Załącznik: COM(2024) 2 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.1.2024 r.
COM(2024) 2 final

2024/0001 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątego siódmego posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej (UE) podczas 67. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających działającej pod egidą Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. 67. posiedzenie Komisji ds. Środków Odurzających ma odbyć się w dniach 14–22 marca 2024 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Jednolita konwencja ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmieniona protokołem z 1972 r. oraz Konwencja ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r.

Celem Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. („konwencja o środkach odurzających”)¹ jest zwalczanie nadużywania środków odurzających poprzez skoordynowane działania międzynarodowe. Przewiduje ona dwie uzupełniające się formy interwencji i kontroli: po pierwsze – ograniczenie posiadania, używania, dystrybucji, przywozu, wywozu, wytwarzania i produkcji środków odurzających oraz handlu nimi wyłącznie do celów leczniczych i naukowych; po drugie – zwalczanie handlu narkotykami poprzez międzynarodową współpracę w celu odstraszenia i zniechęcania do handlu nimi.

Konwencją ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. („konwencja o substancjach psychotropowych”)² ustanowiono międzynarodowy system kontroli substancji psychotropowych. Stanowiła ona reakcję na dywersyfikację i rozszerzenie asortymentu nielegalnych narkotyków i wprowadziła środki kontroli szeregu narkotyków syntetycznych w zależności od ich potencjału w zakresie nadużywania z jednej strony i ich wartości terapeutycznej z drugiej.

Stronami przedmiotowych konwencji są wszystkie państwa członkowskie UE, natomiast Unia nią nie jest.

2.2. Komisja ds. Środków Odurzających

Komisja ds. Środków Odurzających działa przy Radzie Gospodarczej i Społecznej (ECOSOC) Narodów Zjednoczonych, a jej funkcje i uprawnienia określono w obu wspomnianych konwencjach. Członkami tej komisji są 53 państwa członkowskie ONZ wybierane przez ECOSOC. W skład Komisji ds. Środków Odurzających z prawem głosu

¹ Zbiór traktatów ONZ, tom 978, nr 14152.

² Zbiór traktatów ONZ, tom 1019, nr 14956.

wejdzie w marcu 2024 r. 13 państw członkowskich UE³. Unia ma w Komisji ds. Środków Odurzających status obserwatora.

2.3. Planowany akt Komisji ds. Środków Odurzających

Komisja ds. Środków Odurzających regularnie uaktualnia – na podstawie zaleceń Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), której doradza Komitet Ekspertów ds. Uzależnień od Środków Odurzających WHO („komitet ekspertów”) – wykaz substancji załączony do przedmiotowych konwencji.

Dnia 15 listopada br. WHO zaleciła Sekretarzowi Generalnemu ONZ⁴ dodanie do wykazów załączonych do przedmiotowych konwencji pięciu substancji, które komitet ekspertów poddał przeglądowi.

Na 67. posiedzeniu, zaplanowanym w dniach 14–22 marca 2024 r. w Wiedniu, Komisja ds. Środków Odurzających ma przyjąć decyzje w sprawie umieszczenia tych substancji w wykazie na mocy przedmiotowych konwencji.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Zmiany w wykazach załączonych do przedmiotowych konwencji mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w dziedzinie polityki antynarkotkowej we wszystkich państwach członkowskich. Art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającej minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami („decyzja ramowa”)⁵ stanowi, że do celów tej decyzji „narkotyki” oznaczają wszelkie substancje, o których mowa w konwencji o środkach odurzających albo konwencji o substancjach psychotropowych oraz każdą substancję wymienioną w załączniku do decyzji ramowej. W związku z tym do substancji wymienionych w wykazach załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz do konwencji o substancjach psychotropowych zastosowanie ma decyzja ramowa. W związku z tym wszelkie zmiany w wykazach załączonych do tych konwencji bezpośrednio wpływają na wspólne przepisy UE i zmieniają zakres ich stosowania zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Ma to miejsce niezależnie od tego, czy dana substancja jest objęta kontrolą w Unii⁶.

Na swoim 46. posiedzeniu komitet ekspertów dokonał przeglądu sześciu substancji, a mianowicie dwóch benzodiazepin (bromazolamu i flubromazepamu), jednego nowego syntetycznego opioidu (butonitazenu), dwóch katynonów/substancji pobudzających (3-chlorometkatynonu (3-CMC) i dipentylonu) oraz jednej substancji o działaniu dysocjującym (2-fluorodeschloro ketaminy (2-FDCK)).

³ Austria, Belgia, Francja, Finlandia, Hiszpania, Litwa, Malta, Niderlandy, Polska, Portugalia, Słowenia, Węgry i Włochy.

⁴ <https://www.who.int/groups/who-expert-committee-on-drug-dependence/46th-ecdd-documents>

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2103 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW w celu włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku i uchylająca decyzję Rady 2005/387/WSiSW, Dz.U. L 305 z 21.11.2017, s. 12.

⁶ Zob. załącznik do decyzji ramowej.

Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) monitoruje wszystkie sześć wymienionych substancji. Jedna z tych substancji jest już ponadto objęta środkami kontroli w całej Unii: substancja 3-CMC została dodana w 2022 r. do wykazu narkotyków w decyzji ramowej. Dwie substancje – butonitazen i 2-FDCK – są ściśle monitorowane przez EMCDDA. Komitet ekspertów postanowił zalecić umieszczenie w wykazie pięciu z tych substancji: bromazolamu, butonitazenu, 3-CMC, dipentylonu i 2-FDCK.

We wniosku Komisji dotyczącym stanowiska Unii proponuje się poparcie zaleceń WHO – w zakresie kontroli wymienionych powyżej pięciu substancji – ponieważ są one zgodne z obecnym stanem wiedzy naukowej. Jeśli chodzi o nowe substancje psychoaktywne, dodanie ich do wykazów załączonych do przedmiotowych konwencji jest również poparte informacjami z europejskiej bazy danych o nowych narkotykach prowadzonej przez EMCDDA.

Konieczne jest, aby Rada ustaliła stanowisko Unii na posiedzenie Komisji ds. Środków Odurzających, podczas którego komisja ta zdecyduje o umieszczeniu substancji w wykazach. Ze względu na ograniczenia związane ze statusem obserwatora, jaki posiada Unia, wspólne stanowisko powinno zostać przedstawione przez państwa członkowskie, które będą członkami Komisji ds. Środków Odurzających w marcu 2024 r., działające wspólnie w interesie Unii w obrębie tej komisji. Unia nie jest stroną przedmiotowych konwencji, ale posiada wyłączne kompetencje w tej dziedzinie.

W związku z powyższym Komisja proponuje stanowisko Unii, jakie powinno zostać wyrażone przez państwa członkowskie, które będą członkami Komisji ds. Środków Odurzających w marcu 2024 r., w imieniu Unii Europejskiej podczas 67. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych. Rada przyjmowała już takie stanowiska Unii w przeszłości, dzięki czemu na poprzednich posiedzeniach Komisji ds. Środków Odurzających w sprawie umieszczenia substancji w międzynarodowych wykazach państwa członkowskie UE będące członkami tej komisji jednomyślnie głosowały za ich umieszczeniem, zgodnie ze stanowiskiem Unii⁷.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 TFUE określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

⁷ Z wyjątkiem jednego przypadku, który został skierowany do Trybunału Sprawiedliwości.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu lub stroną umowy⁸.

Pojęcie „*akty mające skutki prawne*” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja ds. Środków Odurzających jest „organem utworzonym przez umowę” w rozumieniu wspomnianego artykułu, ponieważ jest to organ utworzony przez Radę Gospodarczą i Społeczną (ECOSOC) działającą pod egidą Organizacji Narodów Zjednoczonych, któremu to organowi powierzono konkretne zadania na mocy konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych.

Decyzje Komisji ds. Środków Odurzających o umieszczeniu substancji w wykazie są „aktami mającymi skutki prawne” w rozumieniu art. 218 ust. 9 TFUE. Zgodnie z konwencją o środkach odurzających i konwencją o substancjach psychotropowych decyzje Komisji ds. Środków Odurzających są wiążące. Jeżeli jedna ze stron przedłoży decyzję Komisji ds. Środków Odurzających do rewizji przez ECOSOC w obowiązującym terminie¹⁰, decyzja ECOSOC w danej sprawie jest ostateczna. Decyzje Komisji ds. Środków Odurzających dotyczące umieszczenia substancji w wykazie mają również skutki prawne dla porządku prawnego UE na mocy prawa Unii, ponieważ mogą one w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów unijnych, mianowicie decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW. Zmiany w wykazach załączonych do przedmiotowych konwencji mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania tego unijnego instrumentu prawnego.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą nielegalnego handlu narkotykami.

Z tego powodu materialną podstawą prawną decyzji będącej przedmiotem wniosku jest art. 83 ust. 1 TFUE, w którym stwierdza się, że nielegalny handel narkotykami stanowi jedną

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

⁹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

¹⁰ Art. 3 ust. 7 konwencji o środkach odurzających; art. 2 ust. 7 konwencji o substancjach psychotropowych.

z dziedzin przestępczości o szczególnym wymiarze transgranicznym, i upoważnia się Parlament Europejski i Radę do ustanowienia norm minimalnych odnoszących się do określania przestępstw oraz kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami.

4.3. Zmienna geometria

Dania jest związana decyzją ramową Rady 2004/757/WSiSW mającą zastosowanie do dnia 21 listopada 2018 r., która stanowi w art. 1, że „narkotyki” oznaczają wszelkie substancje, o których mowa w konwencji o środkach odurzających lub konwencji o substancjach psychotropowych. Ponieważ decyzje Komisji ds. Środków Odurzających dotyczące umieszczenia substancji w wykazie mają wpływ na wspólne przepisy w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami, którymi to przepisami Dania jest związana, Dania uczestniczy w przyjęciu decyzji Rady określającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii podczas przyjmowania decyzji dotyczących umieszczenia substancji w wykazie.

Irlandia jest związana decyzją ramową, zatem uczestniczy w przyjęciu decyzji Rady określającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii podczas przyjmowania decyzji dotyczących umieszczenia substancji w wykazie.

4.4. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 83 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątego siódmego posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 83 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednolita konwencja ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmieniona protokołem z 1972 r. (zwana dalej „konwencją o środkach odurzających”)¹¹ weszła w życie w dniu 8 sierpnia 1975 r.
- (2) Na podstawie art. 3 konwencji o środkach odurzających Komisja ds. Środków Odurzających może podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów załączonych do tej konwencji. Może ona dokonać zmian w wykazach jedynie zgodnie z zaleceniami Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), ale może także zdecydować o odstąpieniu od dokonania zmian zalecanych przez WHO.
- (3) Konwencja ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. (zwana dalej „konwencją o substancjach psychotropowych”)¹² weszła w życie w dniu 16 sierpnia 1976 r.
- (4) Zgodnie z art. 2 konwencji o substancjach psychotropowych Komisja ds. Środków Odurzających może, na podstawie zalecenia WHO, podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów załączonych do tej konwencji lub o ich usunięciu. Ma ona dużą swobodę decyzyjną, jeśli chodzi o uwzględnianie czynników gospodarczych, społecznych, prawnych, administracyjnych i innych, ale nie może postępować w sposób arbitralny.
- (5) Zmiany w wykazach załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w dziedzinie polityki antynarkotykowej. Do substancji wymienionych w wykazach załączonych do tych konwencji ma zastosowanie decyzja

¹¹ Zbiór traktatów ONZ, tom 978, nr 14152.

¹² Zbiór traktatów ONZ, tom 1019, nr 14956.

ramowa Rady 2004/757/WSiSW¹³. Wszelkie zmiany w wykazach załączonych do tych konwencji bezpośrednio wpływają więc na wspólne przepisy unijne i zmieniają zakres ich stosowania zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE.

- (6) Podczas swojego 67. posiedzenia zaplanowanego w dniach 14–22 marca 2024 r. w Wiedniu Komisja ds. Środków Odurzających ma zdecydować o dodaniu pięciu nowych substancji do wykazów załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych.
- (7) Unia nie jest stroną konwencji o środkach odurzających ani konwencji o substancjach psychotropowych. Ma ona status obserwatora bez prawa głosu w Komisji ds. Środków Odurzających, w której członkami z prawem głosu w marcu 2024 r. jest 13 państw członkowskich¹⁴. Konieczne jest, aby Rada upoważniła te państwa członkowskie do wyrażenia stanowiska Unii odnośnie do umieszczenia substancji w wykazach na mocy tych konwencji, ponieważ decyzje dotyczące dodania nowych substancji do załączonych do nich wykazów wchodzi w zakres wyłącznej kompetencji Unii.
- (8) WHO zaleciła dodanie jednej nowej substancji do wykazu I do konwencji o środkach odurzających, trzech nowych substancji do wykazu II do konwencji o substancjach psychotropowych i jednej nowej substancji do wykazu IV do konwencji o substancjach psychotropowych¹⁵.
- (9) Wszystkie substancje, które zostały poddane przeglądowi przez Komitet Ekspertów WHO ds. Uzależnień od Środków Odurzających („komitet ekspertów”) i które WHO zaleciła umieścić w wykazach, są monitorowane przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) jako nowe substancje psychoaktywne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁶.
- (10) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja bromazolam (nazwa IUPAC: 8-bromo-1-metylo-6-fenilo-4*H*-[1,2,4]triazolo[4,3-*a*][1,4]benzodiazepina) jest stosunkowo silną benzodiazepiną. Na 45. posiedzeniu komitet ekspertów poddał przeglądowi bromazolam i postanowił tę substancję monitorować. Substancja bromazolam nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja bromazolam jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji bromazolam w wykazie IV załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (11) Bromazolam wykryto w 19 państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej czterech państwach członkowskich. Substancja ta jest monitorowana przez

¹³ Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8).

¹⁴ Austria, Belgia, Francja, Finlandia, Hiszpania, Litwa, Malta, Niderlandy, Polska, Portugalia, Słowenia, Węgry i Włochy.

¹⁵ <https://www.who.int/groups/who-expert-committee-on-drug-dependence/46th-ecdd-documents>

¹⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 1).

EMCDDA. Jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym potwierdzono ekspozycję na bromazolam. Ponadto jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym podejrzewano ekspozycję na bromazolam. Pięć państw członkowskich zgłosiło łącznie 15 przypadków śmiertelnych, w których potwierdzono ekspozycję na bromazolam.

- (12) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu bromazolamu do wykazu IV załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (13) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja butonitazen (nazwa IUPAC: 2-[(4-butoksyfenylo)metylo]-*N,N*-dietylo-5-nitro-1*H*-benzimidazolo-1-etanoamina) jest pochodną benzimidazolu z grupy opioidów syntetycznych („nitazen”) o strukturze chemicznej i działaniu farmakologicznym podobnym do działania środków objętych wykazem I załączonym do konwencji o środkach odurzających. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu butonitazenu. Butonitazen nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja butonitazen jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji butonitazen w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.
- (14) Butonitazen wykryto w siedmiu państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej trzech państwach członkowskich. Substancja ta jest ściśle monitorowana przez EMCDDA. Jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek śmiertelny, w którym potwierdzono ekspozycję na butonitazen.
- (15) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu butonitazenu do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających.
- (16) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja 3-chlorometkatynon (3-CMC; nazwa IUPAC: 1-(3-chlorofenylo)-2-(metyloamino)propan-1-on) jest syntetyczną substancją pobudzającą z grupy katynonów. 3-CMC jest analogiem metkatynonu, substancji kontrolowanej na podstawie wykazu I załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych. 3-CMC nie podlega obecnie kontroli międzynarodowej, ale jego izomer 4-CMC został objęty taką kontrolą w 2020 r. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu 3-CMC. Substancja 3-CMC nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja 3-CMC jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji 3-CMC w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (17) Komitet naukowy EMCDDA ocenił zagrożenia związane z 3-CMC, a substancja ta została już objęta definicją „narkotyku” zgodnie z decyzją ramową 2004/757/WSiSW na mocy dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2022/1326¹⁷. Substancja ta jest monitorowana przez EMCDDA. W momencie przeprowadzania oceny ryzyka

¹⁷ Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2022/1326 z dnia 18 marca 2022 r. zmieniająca załącznik do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW w odniesieniu do włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji „narkotyku” (Dz.U. L 200 z 29.7.2022, s. 148).

w listopadzie 2021 r. substancję 3-CMC wykryto w 23 państwach członkowskich. Dwa państwa członkowskie zgłosiły łącznie 10 przypadków śmiertelnych, w których potwierdzono ekspozycję na 3-CMC, a jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym potwierdzono ekspozycję na 3-CMC.

- (18) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu 3-CMC do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (19) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja dipentylon (nazwa IUPAC: 1-(1,3-benzodioksol-5-ylo)-2-(dimetyloamino)pentan-1-on) jest syntetyczną substancją pobudzającą z grupy katynonów. Ma strukturę chemiczną i działanie farmakologiczne podobne do działania innych syntetycznych katynonów objętych wykazem II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu dipentylonu. Substancja dipentylon nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja dipentylon jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. Nie zgłoszono żadnego zatwierdzonego zastosowania medycznego. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji dipentylon w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (20) Dipentylon wykryto w 16 państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej czterech państwach członkowskich. Substancja ta jest monitorowana przez EMCDDA.
- (21) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu dipentylonu do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (22) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja 2-fluorodeschloro ketamina (2-FDCK; nazwa IUPAC: 2-(2-fluorofenylo)-2-metyloamino-cykloheksanon) jest substancją z grupy arylocykloheksylamin o składzie chemicznym podobnym do ketaminy o działaniu znieczulającym i dysocjacyjnym. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu 2-FDCK. Substancja 2-FDCK nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja 2-FDCK jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji 2-FDCK w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (23) 2-FDCK wykryto w 22 państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej pięciu państwach członkowskich. Substancja ta jest ściśle monitorowana przez EMCDDA. Dwa państwa członkowskie zgłosiły dwa przypadki śmiertelne, w których potwierdzono ekspozycję na 2-FDCK. Trzy państwa członkowskie zgłosiły łącznie 11 przypadków ostrego zatrucia, w których potwierdzono ekspozycję na 2-FDCK. Ponadto jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym podejrzewano ekspozycję na 2-FDCK.
- (24) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu 2-FDCK do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.

- (25) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji ds. Środków Odurzających, ponieważ decyzje o wciągnięciu do wykazów przedmiotowych pięciu substancji będą mogły mieć decydujący wpływ na treść przepisów prawa Unii, mianowicie decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (26) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez działające wspólnie państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających.
- (27) Dania jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (28) Irlandia jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii podczas sześćdziesiątego siódmego posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających w dniach od 14 do 22 marca 2024 r., gdy organ ten ma przyjąć decyzje w sprawie dodania substancji do wykazów załączonych do Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. i do Konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., jest określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, wyrażają państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie w interesie Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*